

บทสรุป

การวิจัยเรื่องลักษณะบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
 ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยมีความมุ่งหมาย 2 ประการ คือ ประการแรกเพื่อ
 ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างนักเรียนในส่วนกลางกับ
 นักเรียนในส่วนภูมิภาค ซึ่งมีความแตกต่างกันตามสภาพทางภูมิศาสตร์ว่าจะมีบุคลิกภาพ
 เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร โดยศึกษาเปรียบเทียบจำแนกตามแผนกวิชาและจำแนกตาม
 เพศ ประการที่สอง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน
 มัธยมศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตัวอย่างประชากรที่ใช้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยม
 ศึกษปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ และแผนกทั่วไป ปีการศึกษา 2516 จาก
 โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนสุวรรณกรรณวิทยาคม และโรงเรียนสิงหราชพิทยาคม ซึ่ง
 เป็นโรงเรียนที่สุ่มได้จากโรงเรียนรัฐบาลศึกษาในส่วนกลาง กับจากโรงเรียนยุพราช
 วิทยาลัย โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล และโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนที่
 สุ่มได้จากโรงเรียนรัฐบาลศึกษาในส่วนภูมิภาค จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 675 คน เป็น
 ตัวอย่างนักเรียนในส่วนกลาง 335 คน เป็นชาย 165 คน หญิง 170 คน แยกเป็นแผนก
 วิทยาศาสตร์ 115 คน แผนกศิลปะ 100 คน และแผนกทั่วไป 120 คน กับตัวอย่าง
 นักเรียนในส่วนภูมิภาค 340 คน เป็นชาย 165 คน หญิง 175 คน แยกเป็นแผนกวิทยา-
 ศาสตร์ 120 คน แผนกศิลปะ 100 คน และแผนกทั่วไป 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
 เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสำรวจบุคลิกภาพทั่วไป ฉบับภาษาไทย ซึ่งสุวรรณา อุางหงส์
 และคณะ แปลมาจากแบบสำรวจบุคลิกภาพ คาลิฟอร์เนีย ไฮโคลอกจิคัล อินเวนทอรี
 (California Psychological Inventory) ของแฮร์ริสัน จี. กัฟ (Harrison G. Gough)
 วัตุบุคลิกภาพ 16 ลักษณะด้วยกัน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้แก่คะแนนที่ได้จากการตอบแบบ
 สำรวจบุคลิกภาพและคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนตลอดปี ปีการศึกษา 2515 ของนักเรียนที่ใช้
 เป็นตัวอย่างประชากร การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ตอน ตามความมุ่งหมาย

ของการวิจัย คือ ตอนที่ 1 เปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยการหาค่าที่และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าที่ตามวิธีการของสถิติที (t-test) ตอนที่ 2 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนบุคลิกภาพกับคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนตลอดปีตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

๒๒ ชอคนพบ

1. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ได้ชอคนพบดังนี้

1.1 นักเรียนแผนกวิทย์ส่วนกลางและนักเรียนแผนกวิทย์ส่วนภูมิภาคมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน 5 ด้าน โดยนักเรียนแผนกวิทย์ส่วนภูมิภาคได้คะแนนสูงกว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 ในด้านความรู้ดีว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (Wb) ความรับผิดชอบ (Re) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านการควบคุมตนเอง (Sc) กับด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Gi) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ในด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac)

1.2 นักเรียนแผนกศิลป์ส่วนกลางและนักเรียนแผนกศิลป์ส่วนภูมิภาคมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน 6 ด้าน โดยนักเรียนแผนกศิลป์ส่วนภูมิภาคได้คะแนนสูงกว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 ในด้านการควบคุมตนเอง (Sc) ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) กับด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ในด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Gi) กับด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai)

1.3 นักเรียนแผนกทั่วไปในส่วนกลางและนักเรียนแผนกทั่วไปในส่วนภูมิภาคมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน 6 ด้าน โดยนักเรียนแผนกทั่วไปส่วนภูมิภาคได้คะแนนสูงกว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 ในด้านการเข้าสังคม (Sy) การวางตัวในสังคม (Sp) กับด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ในด้านอารมณ์

อำนาจเหนือผู้อื่น (Do) กับงานการยอมรับตนเอง (Sa) แต่ไต่คะแนนต่ำกว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ในด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm)

1.4 นักเรียนชายส่วนกลางและนักเรียนชายส่วนภูมิภาค มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน 5 ด้าน โดยนักเรียนชายส่วนภูมิภาคไต่คะแนนสูงกว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 ในด้านการเขาสั่งคม (Sy) การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Gi) สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) กับด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในงานการยอมรับตนเอง (Sa)

1.5 นักเรียนหญิงส่วนกลางและนักเรียนหญิงส่วนภูมิภาคมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน 7 ด้าน โดยนักเรียนหญิงส่วนภูมิภาคไต่คะแนนสูงกว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 ในด้านความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (wb) ความออกทน (To) กับด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้าน การควบคุมตนเอง (Sc) กับด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ในด้าน การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Gi) แต่ไต่คะแนนต่ำกว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 ในด้านความยืดหยุ่นใจ (Fx)

1.6 นักเรียนชายหญิงส่วนกลางและนักเรียนชายหญิงส่วนภูมิภาคมีบุคลิกภาพแตกต่างกัน 6 ด้าน โดยนักเรียนชายหญิงส่วนภูมิภาคไต่คะแนนสูงกว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 ในด้านกา มีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (wb) กับด้านประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ในด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ในด้าน การสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Gi) กับด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac)

สำหรับบุคลิกภาพโดยส่วนรวมทั้ง 16 ด้าน นักเรียนเกือบทุกกลุ่มในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีความแตกต่างกัน ยกเว้นกลุ่มนักเรียนแผนกทั่วไป

2. การหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ ได้ข้อค้นพบดังนี้

2.1 ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญสำหรับนักเรียนในส่วนกลางมี 6 ด้าน โดยมีความสัมพันธ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 3 ด้าน คือ ด้านความ

สามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) การเข้าสังคม (Sy) กับท่านประสิทธิภาพทาง
สมอง (Ie) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 3 ท่าน คือ ท่านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น
(Do) การยอมรับตนเอง (Sa) กับท่านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai)

2.2 ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์สำหรับนักเรียนในสวนภูมิภาคมี 5 ท่าน โดยมีความสัมพันธ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 1 ท่าน คือ ท่านประสิทธิ-
ภาพทางสมอง (Ie) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 2 ท่าน คือ ท่านการมีอำนาจเหนือผู้
อื่น (Do) กับท่านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) และที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 2 ท่าน
คือ ท่านความรับผิดชอบ (Re) กับท่านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac)

สำหรับบุคลิกภาพโดยส่วนรวมทั้ง 16 ท่าน มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผล
สัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนในสวนภูมิภาค แต่นักเรียนในส่วนกลางไม่มีความสัมพันธ์ดังกล่าว

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะได้อภิปรายผลการวิจัยแยกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ในส่วนกลางและสวนภูมิภาค
จากการวิจัยปรากฏผลว่า เมื่อพิจารณารายละเอียดบุคลิกภาพแต่ละท่าน นักเรียน
กลุ่มต่าง ๆ ในส่วนกลางและสวนภูมิภาคมีบุคลิกภาพบางท่านเหมือนกัน และบางท่านแตกต่าง
กัน แต่เมื่อพิจารณาบุคลิกภาพโดยส่วนรวมแล้ว พบว่ามีนักเรียนเกือบทุกกลุ่มใน 6 กลุ่ม ที่
มีบุคลิกภาพโดยส่วนรวมแตกต่างกัน ยกเว้นกลุ่มนักเรียนแผนกทั่วไป การที่นักเรียนกลุ่มต่าง ๆ
ในส่วนกลางและสวนภูมิภาคไม่ได้มีบุคลิกภาพแตกต่างกันทุกกลุ่ม เมื่อพิจารณาทีละท่าน เช่นนี้
แสดงว่าความแตกต่างของบุคลิกภาพของนักเรียน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของสภาพทาง
ภูมิศาสตร์แต่เพียงประการเดียว แต่อาจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือตัวแปรอื่น ๆ อีกหลายอย่าง
ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้ควบคุม ดังเช่นที่สตาเกอร์¹ (Stagner) ได้กล่าวไว้ว่า ตัวกำหนดความ

¹Ross Stagner, Psychology of Personality. (3rd ed., New York :McGraw-Hill Book Company, 1961), pp.361-485.

แตกต่างของบุคลิกภาพของเด็ก ไค้แก่ องค์ประกอบทางชีวภาพ

อิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวเด็ก สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูที่บ้าน ทัศนคติของบิดามารดา รวมถึงอิทธิพลทางโรงเรียน ซึ่งไค้แก่วิธีการสอนของครู บุคลิกภาพของครู และเพื่อนที่เรียนด้วยกัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังอาจขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ด้วย

มีข้อน่าสังเกตุจากการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำแนกตามแผนกวิชาที่จำแนกตามเพศ คือเปรียบเทียบในแผนกวิชาเดียวกันและในเพศเดียวกัน พบว่ามีนักเรียนถึง 5 กลุ่ม ใน 6 กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนแผนกวิทย์ กลุ่มนักเรียนแผนกศิลป์ กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนหญิง และกลุ่มนักเรียนชายหญิง ของนักเรียนในสวนกลางและนักเรียนในส่วนภูมิภาคที่มีบุคลิกภาพด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่นักเรียนในส่วนภูมิภาคไค้คะแนนบุคลิกภาพทั้งด้านสูงกว่า แสดงว่าบุคลิกภาพด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นนี้เป็นลักษณะเด่นของนักเรียนในส่วนภูมิภาค

2. การหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพโดยส่วนรวมกับผลสัมฤทธิ์ จะเห็นว่าสำหรับนักเรียนในส่วนภูมิภาคมีความสัมพันธ์ทั้งด้านอย่างมีนัยสำคัญ แต่สำหรับนักเรียนในสวนกลาง บุคลิกภาพโดยส่วนรวมกับผลสัมฤทธิ์ไค้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ การที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างของสภาพสังคมของสวนกลางและส่วนภูมิภาค นักเรียนในส่วนภูมิภาคส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีความเป็นอยู่และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไค้แตกต่างกันมากนัก บุคลิกภาพจึงปรากฏให้เห็นชัดว่ามีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ แต่สำหรับนักเรียนในสวนกลางนั้นมาจากครอบครัวที่มีความเป็นอยู่และฐานะทางเศรษฐกิจและครอบครัวที่แตกต่างกันในขอบข่ายที่กว้างขวาง ดังนั้นนักเรียนในสวนกลาง บุคลิกภาพ

จึงไม่สามารถที่จะใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เพราะอาจมีสิ่งอื่น ๆ อีกหลายอย่างที่จะช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ ทั้งขึ้นอยู่กับภูมิหลังของนักเรียนแต่ละคน

เมื่อพิจารณาจากละเอียดบุคลิกภาพแต่ละคนแล้ว ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญสำหรับนักเรียนในสวนกลางมี 6 คน คือ ค่านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) การยอมรับตนเอง (Sa) สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) การเข้าสังคม (Sy) และประสิทธิภาพทางสมอง (Io) และสำหรับนักเรียนในส่วนภูมิภาคมี 5 คน คือ ค่านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ความรับผิดชอบ (Re) ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) และประสิทธิภาพทางสมอง (Ie)

เป็นที่น่าสังเกตว่า บุคลิกภาพค่านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) และประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์สำหรับนักเรียนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค แสดงว่าบุคลิกภาพ 2 คนนี้ เป็นลักษณะเด่นของการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กล่าวคือ คนที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น มีความ โหน่เอียงที่จะเป็นคนที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำ มีความกตริเริ่มดี เป็นคนวางใจ มีความสามารถในการชักจูงผู้อื่น เป็นคนฉลาด มีความกตริกระจางแจ่ง มีความทันตัวในการงาน ทำงานโดยมีการวางแผนล่วงหน้า

เมื่อพิจารณาถึง รายละเอียดบุคลิกภาพแต่ละคนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแล้ว อาจกล่าวสรุปถึงลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนในส่วนกลางและนักเรียนในส่วนภูมิภาคที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้ดังนี้

ลักษณะของนักเรียนในส่วนกลางที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ควรเป็นดังนี้

1. มีบุคลิกภาพค่านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) กล่าวคือ เป็นคนที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำ มีความกตริเริ่มดี ว่องไว และมีความสามารถในการชักจูงผู้อื่น
2. มีบุคลิกภาพค่านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) กล่าวคือ ต้องเป็นคนที่มีความทะเยอทะยานสูง มีความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี และเป็นคนมีความสนใจกว้างขวาง

3. มีบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม (Sy) กล่าวคือเป็นคนที่ชอบเข้าสังคม ชอบการพบปะกับคนส่วนมาก ชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ชอบการแข่งขัน มีความฉิวไว และเป็นตัวของตัวเอง

4. มีบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง (Sa) กล่าวคือเป็นคนฉลาด กล้าพูด มีความเชื่อมั่นในตนเอง และเป็นคนร่าเริง

5. มีบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) กล่าวคือเป็นคนที่มีความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง สามารถมองเห็นการณ์ไกลและพึ่งตนเองได้

6. มีบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) กล่าวคือเป็นคนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีการวางแผนการทำงานและมีความกระตือรือร้นในความคิด

ลักษณะของนักเรียนในส่วนภูมิภาคที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ควรเป็นดังนี้

1. มีบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) กล่าวคือ เป็นคนที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มที่ว่องไว และมีความสามารถในการชักจูงผู้อื่น

2. มีบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ (Re) กล่าวคือ เป็นคนที่เชื่อถือได้ มีความขยันเอาใจใส่ในการทำงาน มีความรับผิดชอบในการทำงาน มีความละเอียดรอบคอบและเป็นคนเกรงกลัวตออาป

3. มีบุคลิกภาพด้านสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) กล่าวคือเป็นคนที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีความจริงใจและขยัน

4. มีบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) กล่าวคือ เป็นคนซื่อสัตย์ เชื่อถือได้ มีความจริงใจ เป็นคนอดทนและมีความเกรงกลัวตออาป

5. มีบุคลิกภาพด้านประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) กล่าวคือเป็นคนมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีการวางแผนการทำงาน

ถ้าพิจารณาถึงลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์โดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นนักเรียนในส่วนกลางและนักเรียนในส่วนภูมิภาค จะเห็นว่ามีทั้งหมด 9 ด้านด้วยกันคือ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) การเข้าสังคม (Sy)

การยอมรับตนเอง (Sa) ความรับผิดชอบ (Re) ลักษณะที่พบในส่วนบุคคล (Cu) สัมฤทธิผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) สัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) และประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) ซึ่งผลการวิจัยนี้คล้ายคลึงกับผลการวิจัยของ แฟลเฮอร์ตีและเรอูเซิล² (Flaherty and Reutzel) ที่พบว่านักเรียนหญิงที่เข้าเรียนในวิทยาลัยปีแรกของวิทยาลัยเมอริสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไคคะแนนบุคลิกภาพด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) การยอมรับตนเอง (Sa) ความรับผิดชอบ (Re) สัมฤทธิผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) และประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 และไคคะแนนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานการณ์ (Cs) การเข้าสังคม (Sy) ความอดทน (To) สัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) และควมมีลักษณะของหญิง (Fe) สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

นอกจากนี้ ยังคล้ายคลึงกับผลการวิจัยของ เพอร์เก้³ (Purkey) ที่พบว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีพรสวรรค์ (Gifted) ซึ่งเป็นนักเรียนที่คัดเลือกว่านักเรียนที่มีความสามารถเป็นพิเศษในวิชาต่าง ๆ ไคคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง (Average) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ถึง 11 ค่าด้วยกัน คือด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานการณ์ (Cs) สังคมประภค (So) การวางตัวในสังคม (Sp) การยอมรับตนเอง (Sa) ความรับผิดชอบ (Re) ความอดทน (To) สัมฤทธิผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) สัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) ประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) และการมีความคิดตามหลักจิตวิทยา (Py) และเพอร์เก้ยังพบเพิ่มเติมอีกว่า นักเรียนหญิงที่มีพรสวรรค์ ไคคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่านักเรียนหญิงที่มีความสามารถปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .001 ในบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Gi) ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็น

²M.Rita Flaherty and Eillen Reutzel, op.cit., pp.409-411.

³W.W. Purkey, op.cit., pp.99-103.

เป็นอยู่ (Fb) และค่าความยืดหยุ่นได้ (Fx)

จากผลการวิจัยนี้และจากผลการวิจัยอื่น ๆ ที่กล่าวมานี้ แสดงว่าลักษณะบุคลิกภาพ
 ด้านต่าง ๆ จากแบบสำรวจบุคลิกภาพของ กัฟ (Gough) เกือบทุกด้านมีความโน้มเอียงที่จะมี
 ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าคนที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือ
 มีความสามารถทางการเรียน เป็นพิเศษนั้นจำเป็นต้องมีบุคลิกภาพหลายลักษณะประกอบกัน ไม่ได้
 ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพเฉพาะ 3 ลักษณะ คือค่าสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai)
 สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) และประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) ซึ่ง กัฟ⁴ (Gough)
 ได้จัดบุคลิกภาพ 3 ด้านดังกล่าวนี้เป็นบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียน โดยอ้างว่าเป็นบุคลิกภาพที่วัดเกี่ยวกับความสามารถที่จะบรรลุถึงความสำเร็จและ
 ประสิทธิภาพทางสมอง (Measure of Achievement Potential and Intellectual
 Efficiency) ส่วนบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ นอกจากนั้น ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาโดยตรง
 (Non Intellectual factors) กำลังเป็นที่พึงเล็งว่าจะมีบทบาทต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งมีนักจิตวิทยาหลายท่านกำลังให้ความสนใจศึกษาอยู่ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งด้านเกี่ยวกับสังคม เช่นการเข้าสังคม (Sy) เพื่อความคนที่สามารถปรับตัวเข้ากับ
 สังคมได้ดีและคนที่ปรับตัวได้ไม่ดี จะมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์เป็นอย่างไร
 เป็นต้น⁵

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะสำหรับการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพ

1. เนื่องจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความแตกต่างของบุคลิกภาพของ
 นักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของสภาพทางภูมิศาสตร์ แต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้น
 จะมีการวิจัยเรื่องนี้ต่อไป ควรจะใดทำการศึกษเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนโดย

⁴Gough, op.cit., pp. 10 - 11.

⁵Watson, loc.cit.

คำนึงถึงตัวแปรอื่น ๆ เช่นฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว เด็ก อาชีพบิดามารดาของเด็ก สถานภาพการสมรสของบิดามารดา และอิทธิพลทางโรงเรียน เช่น วิธีการสอนของครู เพื่อจะได้อธิบายถึงสาเหตุที่แท้จริงของความแตกต่างของบุคลิกภาพของนักเรียนว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง และองค์ประกอบไหนที่สำคัญที่สุด

2. เนื่องจากการวิจัยนี้จำกัดเฉพาะนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาและมีการสอนครบทั้ง 3 แผนก ซึ่งมีจำนวนเพียงไม่กี่โรงเรียน ตัวอย่างประชากรที่ได้มาจะเป็นตัวอย่างที่ไม่คืนัก ดังนั้นถ้ามีการวิจัยเรื่องนี้ต่อไป ควรจะได้ออกเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนจากโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาที่เปิดสอนเพียง 2 แผนก เช่น แผนกวิทย์กับแผนกศิลป์ หรือแผนกวิทย์กับแผนกทั่วไป ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนมาก จะทำให้ตัวอย่างประชากรที่เป็นตัวแทนที่ดีกว่านี้ และนอกจากนี้ควรจะได้มีการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนแผนกต่าง ๆ ดังกล่าวจากโรงเรียนราษฎร์ด้วย จะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3. ควรจะได้มีการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนในระดับภาคด้วย เช่นระหว่างภาคกลางกับภาคเหนือ ภาคกลางกับภาคใต้ ภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือกับภาคใต้ และภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น และใช้ตัวอย่างประชากรใหม่มากกว่านี้

4. ควรจะได้มีการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนโดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพหลาย ๆ แบบประกอบกัน กับกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน จะทำให้ผลการวิจัยน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

5. ควรจะได้มีการเปรียบเทียบบุคลิกภาพระหว่างนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา กับนักเรียนระดับสูงขึ้นไป เช่นระดับวิทยาลัย หรือระดับมหาวิทยาลัย เพื่อจะได้อธิบายว่ามีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร

6. ถ้ามีเวลาควรจะได้มีการติดตามศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนในสวนภูมิภาค กลุ่มเดิมที่เข้ามาศึกษาต่อในส่วนกลางเป็นระยะ ๆ ไป เช่น ห่างกัน 1 ปี, 2 ปี, 3 ปี เพื่อจะได้อธิบายว่ามีบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงไร

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์

1. ควรจะได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในระดับสูงขึ้นไป เช่น ระดับวิทยาลัยจากสถาบันต่าง ๆ และระดับมหาวิทยาลัยด้วย
2. ควรจะได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วิธีอื่นนอกจากวิธีของ เพียร์สัน เพื่อควบคุมตัวแปรเกินอื่น ๆ เช่น อายุหรือฐานะทาง เศรษฐกิจและครอบครัว ซึ่งอาจมีผลต่อการวิจัย เป็นต้นว่าอาจใช้การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพาร์เซียด (Partial Correlation) หรือใช้การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ซึ่งจะช่วยให้ทราบขนาดของความสัมพันธ์เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร และจะใช้บุคลิกภาพเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้หรือไม่
3. เนื่องจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าบุคลิกภาพต่าง ๆ เกือบทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ จึงควรจะได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแต่ละด้าน ใน 16 ด้าน จากแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ (Study of the Intercorrelation of the CPI Scales) ประถมศึกษา เพื่อจะได้ทราบว่าบุคลิกภาพแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันขนาดใด